

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — *Raad van State* — 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3820/85 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo (OL L 370, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 5 sk., 1 t., p. 319) 1 straipsnio ir 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3821/85 dėl kelių transporto priemonėse naudojamų tachografų (OL L 370, p. 8; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių kalba, 7 sk., 1 t., p. 227) 15 straipsnio išaiškinimas — Pertraukos darbo metu, kasdienio poilsio laikotarpiai ir darbo laikas — Sąvoka — Registracijos pareiga — Laikas, praleistas atvykstant į transporto priemonės paėmimo vietą, esančią ne įmonės pagrindiniame veiklos centre — Pagrindinis veiklos centras — Sąvoka — Trečiojo asmens vykdomas vairuotojo atvežimas

Rezoliucinė dalis

1. 2001 m. sausio 18 d. Sprendimo *Skills Motor Coaches* ir kt. (C-297/99) 21 ir paskesniuose punktuose esanti sąvoka „pagrindinis veiklos centras“ turi būti apibrėžiama kaip konkreti vairuotojo paslaugų teikimo vieta, t. y. transporto įmonės padalinys, iš kurio jis, vykdydamas įprastas savo funkcijas ir neturėdamas pareigos vykdyti ypatingų darbdavio užduočių, reguliariai išvyksta į kelionę ir į kurį jai pasibaigus grįžta.
2. Tai, kad atitinkamas vairuotojas į transporto priemonės su įrengtu kontrolės įrenginiu paėmimo vietą vyksta pats arba jį į šią vietą atveža kažkas kitas, neturi reikšmės kvalifikuojant kelionės laiką sąvokos „poilsis“ pagal 1985 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3820/85 dėl tam tikrų su kelių transportu susijusių socialinių teisės aktų suderinimo 1 straipsnio 5 punktą atžvilgiu.

(¹) OL C 129, 2009 6 6.

2009 m. rugsėjo 23 d. Constantin Hârsulescu pateiktas apeliacinis skundas dėl 2009 m. liepos 22 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-234/09 Hârsulescu prieš Rumuniją

(Byla C-374/09)

(2010/C 161/20)

Proceso kalba: rumunų

Šalys

Apeliantas: Constantin Hârsulescu, atstovaujamas C. Stanciu

Kita proceso šalis: Rumunija

2010 m. kovo 4 d. nutartimi Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą.

2010 m. kovo 1 d. Solvay SA pateiktas apeliacinis skundas dėl 2009 m. gruodžio 17 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-57/01, Solvay prieš Komisiją

(Byla C-109/10 P)

(2010/C 161/21)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Apeliantė: Solvay SA, atstovaujama advokatų P.-A. Foriers, R. Jafferali, F. Louis, A. Vallery

Kita proceso šalis: Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

- Panaikinti 2009 m. gruodžio 17 d. paskelbtą sprendimą.
- Todėl išnagrinėti ieškinį iš naujo, kiek tai susiję su atmeta dalimi, ir panaikinti visą 2000 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimą arba jo dalį atsižvelgiant į pateiktų pagrindų apimtį.
- Panaikinti 19 milijonų eurų baudą arba ją sumažinti labai didele dalimi atlyginant didelę žalą, kurią ieškovė patyrė dėl neįprastai ilgos procedūros trukmės.
- Priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas apeliacinėje instancijoje bei bylinėjimosi išlaidas Bendrajame Teisme.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantė pateikia devynis apeliacinio skundo pagrindus.

Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu, kurį sudaro penkios dalys, apeliantė nurodo teisės į procesą per protingą terminą pažeidimą, nes 2000 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimas

2003/6/EB⁽¹⁾ priimtas praėjus daugiau nei dešimčiai metų nuo teisinių veiksmų pradžios ar bent jau nuo apeliantei Komisijos atsiųstu pranešimu apie kaltinimus prasidėjusios procedūros pradžios. Pirmiausia *Solvay* skundžiasi tuo, kad Bendrasis Teismas nevertino bendrai visos procedūros, apimančios tiek administracinę procedūrą, tiek ir teisminę procedūrą, termino (pirma dalis); neatsižvelgė į nagrinėjimo Bendrajame Teisme procedūros trukmę (antra dalis); sankciją už protingo termino viršijimą siejo su konkrečiu ieškovės teisės į gynybą pažeidimo įrodymu, nors šie du principai yra savarankiški ir atskiri (trečia dalis); nusprendė, kad šioje byloje tokio pažeidimo nebuvo (ketvirta dalis), ir iškraipė faktines bylos aplinkybes, nes Bendrasis Teismas nusprendė, jog ieškovė papildomai neprašė sumažinti baudą dėl to, kad viršytas protingas terminas (penkta dalis), nors ji konkrečiai prašė panaikinti ar bent jau sumažinti baudą dėl šios priežasties.

Antruoju apeliacinio skundo pagrindu, kurį sudaro trys dalys, *Solvay* nurodo Tarybos reglamento Nr. 17/62 14 ir 20 straipsnių pažeidimus⁽²⁾, nes Bendrasis Teismas procedūroje, pradėtoje SESV 102 straipsnio pagrindu, Komisijai leido naudoti dokumentus, paimtus per tyrimus, susijusius su galimu dalyvavimu karteliuose ir (arba) suderintuose veiksmuose pagal SESV 101 straipsnį (pirma dalis). Taip pat apeliante skundžiasi, kad Bendrasis Teismas Komisijai leido naudoti atsitiktinai surinktus kaltę įrodančius dokumentus, nors tuo metu, atsižvelgiant į tai, kad nebuvo įtarimų, ji negalėjo atlikti tyrimo, siekdama paimti dokumentus (antra dalis). Galiausiai apeliante skundžiasi, kad buvo iškraipytos bylos faktinės aplinkybės pripažinus, jog egzistuoja materialus panašumas tarp faktinių aplinkybių, kurias siekta išsiaiškinti sprendimu dėl tyrimo, ir tų, kuriomis grindžiamas sprendimas dėl bausmės (trečia dalis).

Trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu, kurį sudaro šešios dalys, apeliante nurodo teisės į gynybą pažeidimą, nes Bendrasis Teismas ją įpareigojo įrodyti, jog Komisijos prarastuose bylos medžiagos dokumentuose galėjo būti ieškovės gynybai naudingų dokumentų (pirma dalis). Iš tikrųjų neatlikus jokio išankstinio bylos medžiagos tyrimo savaime neatmestina galimybė, kad nagrinėjami dokumentai galėjo padaryti įtaką Komisijos priimtam sprendimui (antra ir trečia dalys). Galiausiai ji ginčija Bendrojo Teismo vertinimą, pagal kurį ieškovė neįrodė, jog prarasti dokumentai galėjo būti naudingi jos gynybai, kiek tai susiję su dominuojančios padėties buvimu (ketvirta dalis), *Saint-Gobain* grupei suteikta nuolaida (penkta dalis) ir atitinkamos geografinės rinkos apibrėžimu (šešta dalis).

Ketvirtuoju apeliacinio skundo pagrindu *Solvay* nurodo teisės į gynybą, įrodinėjimo pareigos taisyklių ir nekaltumo prezumpcijos pažeidimą, nes Bendrasis Teismas nusprendė, jog prarasti bylos medžiagos dokumentai nebūtų buvę naudingi jos gynybai, nors pakanka to, kad šie dokumentai jai būtų leidę ne pateikti naujus ieškinio pagrindus, o veikiau pagrįsti jau anksčiau suformuluotus ieškinio pagrindus (pirma dalis), ir tai būtų buvusi bent jau nedidelė galimybė daryti įtaką ginčijamo sprendimo turiniui (antra dalis).

Penktuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliante nurodo, jog buvo pažeista jos teisė būti išklaudyta po to, kai Bendrasis Teismas panaikino pirmąjį sprendimą, kuriuo paskirta bauda, prieš Komisijai priimant ginčijamą sprendimą. Iš tikrųjų skundžiamu sprendimu netenkintas jos ieškinys dėl panaikinimo ir atsisakyta pripažinti Komisijos pareigą išklaudyti suinteresuotą įmonę, nors ankstesniu Bendrojo Teismo sprendimu konstatuotas procedūros pažeidimas turėjo įtakos parengiamosioms priemonėms.

Šeštuoju apeliacinio skundo pagrindu bendrovė apeliante skundžiasi, kad Bendrasis Teismas pažeidė SESV 102 straipsnį ir neįvykdė pareigos motyvuoti patvirtindamas alternatyvų atitinkamos geografinės rinkos apibrėžimą neatsižvelgiant į tai, ar kalbama apie Bendrijos masto rinką, ar apie nacionalines rinkas.

Septintuoju apeliacinio skundo pagrindu *Solvay*, atsižvelgdama į pareigą motyvuoti ir į SESV 102 straipsnį, kritikuoja ginčijamame sprendime Bendrojo Teismo pateiktą dominuojančios padėties vertinimą, kad atitinkama rinka gali būti Bendrijos masto (pirma dalis) arba nacionalinė (antra dalis). Be to, ji skundžiasi tuo, kad Bendrasis Teismas neatsižvelgė į dominuojančios padėties nebuvimą įrodančias ypatingas aplinkybes (trečia dalis).

Aštuntuoju apeliacinio skundo pagrindu ieškovė nurodo SESV 102 straipsnio pažeidimą ir motyvavimo nebuvimą dėl to, kad Bendrasis Teismas nusprendė, jog *Saint-Gobain* grupei suteikta 1,5 % nuolaida yra nuolaida už lojalumą, daranti poveikį konkurencijos sąlygoms.

Devintuoju apeliacinio skundo pagrindu ieškovė nurodo motyvavimo nebuvimą ir SESV 102 straipsnio pažeidimą dėl to, kad Bendrasis Teismas konstatavo, jog komerciniams partneriams nustatyta nuolaidų sistema buvo diskriminaciniai veiksmai net nepatikrinus, ar dėl šių veiksmų dominuojančio tiekėjo klientai pateko į konkurencijos atžvilgiu nepalankią padėtį, ar ne (antra dalis). Galiausiai *Solvay* skundžiasi, jog Bendrasis Teismas neat-sižvelgė į tai, kad natrio karbonatas sudarė nedidelę jos klientų sąnaudų dalį (antra dalis).

⁽¹⁾ 2000 m. gruodžio 13 d. Komisijos sprendimas 2003/6/EB dėl procedūros pagal [EB] 82 straipsnį (Byla COMP/33.133-C — Natrio karbonatas — *Solvay*) (OL L 10, 2003, p. 10).

⁽²⁾ 1962 m. vasario 6 d. Tarybos reglamentas Nr. 17, Pirmasis reglamentas, įgyvendinantis Sutarties [EB 81] ir [EB 82] straipsnius (OL L 13, p. 204; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 3).